9e JAARGe. № 181.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ⅌ jaar ƒ 24.– ⅌ halfjr ƒ 12.– ⅌ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

MAANDAG 5 AUGUSTUS 1861.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

VERTREK DER LANDMAIL

In de maand Augustus den 9den en 26sten

ADVERTENTIEN.

VEILING VAN DOORGEKAPT KOPERGELD.

De Resident van *Soerabaija* maakt bekend, dat **op Woensdag den 14den Augustus 1861** bij 's lands pakhuizen te Soerabaija in het openbaar zullen worden opgeveild 400,000 Amsterdamsche ponden DOORGEKAPT KOPERGELD, waarvan een monster bij gemelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de Javasche Courant van den 22 dezer no. 50.

SOERABAYA, *De Resident voornoemd,*
29 *Junij* 1861. Namens denzelve
De Assistent Resident voor de Comptabiliteit,
(1014) **W. HAPPÉ.**

(*Voor het land.*) Naar aanleiding eener van hooger hand bekomen magtiging zal op *Zaturdag den 24 Augustus a. s.* des morgens ten 8 ure, door den ondergeteekende ten zijne bureele publiek

UITBESTEDING

worden gehouden voor de **LEVERING VAN DIVERSE ARTIKELEN VAN INLANDSCHEN OORSPRONG** ten behoeve van den **Artillerie Constructie winkel**, gedurende het jaar 1862.

Omtrent de voorwaarden dezer uitbesteding kunnen dagelijks van des mogens 8 tot des namiddags 1 ure (*Zondagen uitgezonderd*), ten bureele van den ondergeteekende de verdere inlichtingen verkregen worden; alwaar eene opgave der marktprijzen van de onderscheidene artikelen ter speculatie van gegadigden ter lezing zal gereed liggen.

De Directeur van den Artillerie-Constructie Winkel
Bij ontstentenis
(1189) *De Onder directeur.*
DOORMAN.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Dingsdag den 6den Augustus 1861.

Bij de heeren *Hill Broekman & Co*, te Kalimaas van 59 paarden van Australia en 250 paarden van Sumbawa van de heeren *P. Kervel & Co.*

Op Woensdag den 7den Augustus 1861.

Bij de heeren *Hill Broekman & Co*, te Kalimaas, van 37 paarden, van Makasser en gelijktijdig,

Bij de heeren *Gebrs. Perret & Co*, in de stad van diverse goederen.

Op Donderdag den 8sten Augustus 1861.

Bij den luitenant *Epke* in het militair kampement van meubelaire goederen en

Aan de kampong Bandaran te Kalimaas van 2000 stuks balken, van den heer *Bruno.*

Op Vrijdag den 9den Augustus 1861.

Bij de heeren *Lloyd & Co*, aan de Kalimaas van diverse goederen.

Op Zaturdag den 10den Augustus 1861.

Bij de heeren *Zanthuis & Co*, te Groedo, van eene partij houtwerken. (1176)

GEBOORTEN.

Bevallen van een' *ZOON*, J. E. REMMERS, *Geb. Westdorp.*
Panda-än, 29 *Julij* 1861. (1186)

PAARDENVENDUTIE

op Dingsdag den 6den Augustus 1861,

zullen de ondergeteekenden in de pakhuizen van de Heeren

HILL BROEKMAN & CO,

aan den Kaliemaas,

publiek laten verkoopen,

59 mooije AUSTRALISCHE PAARDEN waaronder verscheidene zeer schoone spannen ZWARTE, BRUINE, en SCHIMMELS WAGEN PAARDEN en verscheidene fraaije RIJPAARDEN, waaronder twee fraaije HENGSTEN pas aangebragt per het Engelsche schip *Elise Goddard*, kapitein J. GASCOIGNE, hebbende slechts 34 dagen reis au Sidney. De paarden zijn dagelijks voor een ieder te bezigtigen in de stallen aan den Kaliemaas.

NB. Verscheidene merries zijn bezet.

De Agenten,
(1149) **P. KERVEL & CO.**

PAARDEN VENDUTIE.

Na afloop der vendutie

van 59 Australische PAARDEN,

zullen de ondergeteekenden

Op Dingsdag den 6den Augustus 1861

EN

Op Woensdag den 7den Augustus

daaropvolgend in de pakhuizen van de Heeren

HILL BROEKMAN & CO,

aan den Kaliemaas nog laten verkoopen:

250 Sumbawa PAARDEN pas aangebragt per het Nederl. Ind. barkschip *Oosterling Ing Soen*, van Sumbawa.

Onder deze PAARDEN zijn verscheidene schoone spannen WAGENPAARDEN en RIJPAARDEN van boven de 4 voet.

De PAARDEN zijn dagelijks te bezigtigen aan de stallen op Kaliemaas.

Ook zullen nog verkocht worden eenige ledige halve WATERLEGGERS.

De Agenten,
(1167) **P. KERVEL & CO.**

VENDUTIE

Op den 10den Augustus,

TE GROEDO.

Van plus minus **1800** stuks **BALKEN**, liggende voor den afvoer zeer geschikt.

(2073) **ZANTHUIS & CO.**

Op de VENDUTIE

van den 14den dezer

bij 's lands pakhuizen, zullen de ondergeteekenden **vóór de veiling van doorgekapt kopergeld** verkoopen **1/6 aandeel van een steenenhuis en erf**, staande in de *Nieuw Holland Straat*, toebehoorende aan de ERVEN REISNER.

Hetzelve is ook uit de hand te koop.

Informatien bij
(1175) DE STURLER & FAGNOTTI.

BOEKEN VENDUTIE.

Op Woensdag den 21sten Augustus 1861

des avonds ten 7 ure zal ten huize van den heer

W. C. NABE,

in de Societeitstraat alhier worden verkocht:

Eene fraaije collectie Boekwerken,

behoorende tot de nalatenschap van Wijlen den WelEd. Heer

EENE ZAAK.

Novelle door G. Keller.

(*Vervolg.*)

Wie nu geen vrede had met dat stelsel en het niet in alle opzigten berekend achtte voor zijn — „geest" schreven wij bijna, maar geest behoorde ook al tot de ficties van het bijgeloof — voor zijn persoon — want de *menigte* moest iets hebben, als de oude Jakob van Heine, — wie er geen vrede mede had was een verblinde. Hij die er iets van een Schepper wilde inbrengen, was een modderaar, en die bescheiden van oordeel was, dat liefde tot den naaste, ontwikkeling van individuen en geslachten, vorming tot eenig hooger doel de pligt en bestemming van den mensch konden zijn, was een dweeper. Grazers stellingen omtrent het christendom waren in verhouding tot de medegedeelde.

Wie hem kende, vermeed zooveel mogelijk het gesprek op het gebied van godsdienst te brengen; Horks had het tot dusverre ook nagelaten; thans evenwel achtte hij het noodig den slapenden leeuw wakker te maken, en naauwelijks had hij zijne opmerking over de *preek*, die Grazer zou kunnen houden, geuit, of deze gaf zijn hart lucht, en in den bruischenden waterval zijner ontboezemingen wierp hij telkens en telkens weder dien armen dominé Delor, die met zulk een goed doel hem was komen opzoeken. En Horks had een pleizier als men niet zou gelooven dat hij hebben kon; wanneer hij zijn kliënt in de rede viel was het alleen om den stroom nog heftiger te maken en zijn tegenstander nog eens te doen onderploffen in den stortvloed der verwensching.

— Wel wel Grazertje," zeide Horks eindelijk, midden in een betoog dat de mensch noodzakelijk slechter moest worden, wanneer hij aan een God geloofde, wel, wel Grazertje, wat doe je je best; één ding begrijp ik me maar niet."

— En dat is?" vroeg de kliënt.

— Dat gij nog iets doet om de maatschappij vooruit te helpen. In uw geval, zette ik een punt achter al mijne uitvindingen en hing ik mij van avond op.

Grazer wilde antwoorden, maar nu Horks alles wist wat hij verlangde te weten, het gesprek namelijk met dominè Delor — want daarom had hij van de preek gewaagd — was hij niet langer geneigd de belijdenis van Grazer aan te hooren en hij viel hem in de rede met de woorden:

— Nu gij dat evenwel niet doet, Grazer, onderstel ik dat het leven voor u toch ook eene goede zijde heeft, en dat gij 't nog beter maken wilt; daarom jongen, moeten wij nu eens met kracht aan die zaak met de Leuvens beginnen. Hoeveel hebt ge er voor over?"

— Gij weet dat ik niets heb. Als ik den Rus gesproken heb, zou ik wat meer weten."

— Daar zal toch een zware wijs op gaan, om den Russischen gezant te spreken," merkte Horks op. „Ge kent het fransch zoo min als 't russisch, geloof ik."

— Gij ziet dat ik ook zonder talent de wereld doorkom."

— Ik hoop het ten minste te zien; maar me dunkt dat ge beter deedt op de een of andere wijs wat geld bijeen te krijgen; dan konden we beginnen met den boel eens aan te pakken. Daarom Grazer, laat vooreerst je uitvindingen eens rusten."

— Nu ik op het punt ben te slagen!"

— De laatste loodjes wegen 't zwaarst, jongen; neem eens een poosje rust en gebruik dien tijd om wat geld te maken. Vind bijvoorbeeld eens een nieuw model van sigarenkokers uit; of maak kamerbarometers; in plaats van dametjes die een parapluie opsteken, kunt ge wel mannetjes maken die hun hoed opzetten. 't Is maar een idée, begrijpt ge; doe wat ge wilt, maar als u de erfenis lief is, moet ge beginnen met wat geld bijeen te scharrelen."

Grazer zag den zaakwaarnemer met onbeschrijfelijke minachting aan. Hij die thans op het punt was om eene uitvinding te doen, die de schepen voor schipbreuk bewaren zou; hij die op een kleinigheid na, het perpetuum mobile had ontdekt; hij die eerlang achter het geheim zou komen om het zonnelicht te petrifieren; hij die een nieuw toestel voor de piscicultuur had ontworpen, waardoor Europa jaarlijks 187 millioen rijker zou worden; hij die op weg was om het model te leveren voor bankbiljetten, die niet konden worden nagemaakt; waardoor Europa 13 millioen zou profiteren; — hij die uit aardappelen suiker en uit eijeren boter maakte of wilde maken, waardoor eene geheele omwenteling in den landbouw zou worden te weeg gebragt — hij zou een nieuw model geven voor sigarenkokers en mannetjes fabriceren, die hun hoed afzetten als 't ging regenen!......

W. H. NASH,

waarvan de Catalogus gratis verkrijgbaar is bij de HH.

GEBRS. GIMBERG & Co.

Op bovenstaande vendutie zullen ook worden verkocht, twee aandeelen in de *Soerabaija-sche Zee Assurantie Maatschappij.* (1194)

DINGSDAG den 27sten AUGUSTUS 1861,

zal te **Grissee**

publiek worden verkocht:

het Ned. Ind. gekoperd Barkschip

BINTANG TIMOOR,

met deszelfs inventaris, toebehoorende aan Z. H. SULTHAN MOEDA OEMAR KAMALOEDIN van *Sambas* metende volgens zeebrief 100 lasten.

(1188) **ERENTREICH Jr.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

Vertrekdagen der stoomboot OENARANG.

Kapitein **S. van Hulstijn,**

Van **Batavia** naar **Samarang** 3 en 18 Augustus.
" **Samarang** " **Soerabaija** 6 " 21 "
" **Soerabaija** " **Samarang** 10 " 25 "
" **Samarang** " **Batavia** 12 " 27 "

De Agenten,

(1178) **ADAM & CO.**

HET STOOMSCHIP

KONINGIN DER NEDERLANDEN.

Kapitein E. Lewis

Vertrekt naar BATAVIA via SAMARANG op *Woensdag den 7den Augustus.*

Adres bij

(1177) **W. CORES DE VRIES.**

STOOMVAART

langs de Noordkust van Java.

Gedurende de maand Augustus,

is het vertrek der stoomschepen.

Van SOERABAYA via SAMARANG naar BATAVIA, bepaald *op den* 7den, 15den, 22sten & 29sten.

Adres bij

(1154) **W. CORES DE VRIES.**

Eene groote collectie nog zeer bruikbare

COURANT LETTERS als:

MEDIAAN romein en curcijf
DESSENDIAAN " " "
GARMOND " " "
BREVIER " " "

Te bevragen bij de uitgevers van den *Oostpost.*

(1172)

TE HUUR

tegen ultimo September,

Een zeer ruim, luchtig, droog en gezond **HEEREN HUIS** gelegen even buiten de stad, voorzien van **negen ruime kamers, voor en achtercorridor, paarden stal en koetshuis, en alle noodige bijgebouwen, als: keuken, dispens, badkamer, bediendenskamers en alle verdere gemakken** die worden vereischt.

Te bevragen bij den uitgever dezes. (1192)

TE HUUR

EEN HUIS

op Genteng,

te bevragen bij

(1168) **OECHSMAN.**

TE HUUR

EEN WOONHUIS

met verdieping.

bij

(1197) **R. E. REIJNEKE.**

BENOODIGD

Op eene TABAKS-ONDERNEMING een **OPZIENER,** die grondig met het vak bekend is, men vervoege zich bij

(1193) **ADAM & CO.**

De ondergeteekende op heden het SCHEEPSBOUW ETABLISSEMENT alhier van de heeren

J. LLOYD & CO,

overgenomen hebbende en voornemens zijnde de zaken onder dezelfde firma te continueeren, neemt de vrijheid zich bij alle scheepsreeders en gezagvoerders aan te bevelen.

De aanwezige kielligters en eene steeds ruime voorraad van alle soorten van materialen en waarlooze artikelen stellen hem in staat aan alle aanvragen met spoed te voldoen.

Soerabaija, **D. H. KRAMER.**

1 *Augustus* 1861. (1174)

JAVA HOTEL

KALIEMAAS.

De ondergeteekende heeft de eer, het publiek bekend te stellen, dat zij haar logement op heden heeft overgedaan aan den Heer R. Schlupman.

WED. JENSEN,

(1191) *Holm.*

Bij akte *op den 1sten Augustus* 1861 sub no. 1 verleden is de vennootschap onder de firma **HEIJMAN & CO.** waarvan leden zijn FRANS HENDRIK HEIJMAN en JOHAN FREDERIK THIERBACH, ontbonden.

Zullende de zaken door eerstgenoemde onder dezelfde firma worden voortgezet.

De Waarnemend Notaris,

(1187) **T. A. KLINKHAMER.**

Een Nederlander, de Javaansche taal magtig, zes jaar werkzaam bij de TABAKS-CULTUUR, en dus volledig bekend met die cultuur en derzelver verdere bereiding voor de Europesche markt, zag zich gaarne geplaatst als administrateur eener diergelijke onderneming. — Hij is ook niet ongenegen zich te associeren met iemand, die eene nieuwe tabaksonderneming zoude willen oprigten. Adres Letter **A**, bij de uitgevers dezes.

(1162)

Een jongeling, op Java geboren, oud 19 jaar, hebbende verscheidene jaren op de kusten gevaren tot den rang van 2de Stuurman, wenschte zich gaarne op eene TABAKS FABRIEK geplaatst te zien.

Adres Letter **H** bij de uitgevers dezes. (1196)

De ondergeteekende het aangenaam gelegen JAVA-HOTEL overgenomen hebbende, neemt de vrijheid zich aan HEEREN GEZAGVOERDERS en het reizend publiek ten minzaamste aan te bevelen, terwijl hij door eene goede bediening, goede tafel en uitmuntende rijtuigen en paarden zal trachten, zich het vertrouwen zijner geëerde begunstigers waardig te maken.

(1185) **R. SCHLUPMAN.**

Personen bekend met onze koloniale aangelegenheden en bereid om tegen billijk honorarium daarover *leadingartikelen* **aan een dagblad te leveren, of wel genegen om zich met de geheele redactie van dat blad te belasten en zich bij de zaak te interesseren, gelieven zich persoonlijk dan wel schriftelijk te wenden aan**

De uitgevers van den Oostpost,

(991) **LE ROY & CO.**

VAN ARCKEN & CO.

JUWELIERS

Instrument- en Uurwerk-Fabriekanten

VAN

Z. M. den Koning der Nederlanden.

Hebben de eer het publiek bij deze te berigten, dat zij hun Etablissement alhier hebben gevestigd tegenover de **Harmonie,** en ruim voorzien zijn van zeer prachtige en uitmuntende.

UURWERKEN

— enz. enz., welke zij door hunne Associatiën met de grootste Fabrieken in Europa, in staat zijn tot uiterst geringe prijzen te verkoopen.

Alle nieuw geleverde uurwerken worden twee jaren door hen geguarandeerd. Hun eenigst dépôt voor Java, van **Horologiën** en andere artikelen is bij de Heeren

GEBRS. VAN DELDEN

te Soerabaija, die zich welwillend met alle uit te voeren orders, zullen belasten.

BATAVIA, 1 *Augustus* 1861. (1183)

— Zoo als ge wilt," zeide Horks die den indruk zijner woorden bespeurde, „als u de erfenis onverschillig is, moet gij 't laten, maar denk er aan, dat zij een paar millioen bedraagt, en als het dan toch uit is met dit leven, weet ik niet waarom wij het ons niet zoo pleizierig mogelijk zouden maken en niet liever iets voor ons zelven zouden doen dan een perpetuum mobile voor anderen uit te vinden. 't Is waar zulk een perpetuum mobile blijft eeuwig en *wij* scheiden uit, zoo als gij zegt, maar vóór wij uitscheiden, is het toch wel de moeite waard te krijgen wat wij krijgen kunnen. Ik won dat ge getrouwd waart Grazer, dan zou ik uwe vrouw de zaak laten bepleiten."

— Ik heb eene gelofte gedaan, mijnheer Horks, om niet te trouwen vóór ik mijn uitvinding heb ingevoerd."

— Dat verandert de kwestie," zeide de zaakwaarnemer, onmerkbaar glimlagchend, want hij dacht aan de bruid van zijn klient. Maar ik begrijp niet, als die uitvinding werkelijk goed is, en ik twijfel er niet aan, waarom gij ze dan aan den russischen gezant onderwerpen wilt."

— Om in staat gesteld te worden haar in het groot toe te passen. Als hij mij daartoe, in staat stelt, is mijn naam gemaakt."

— Natuurlijk, en hebt gij eens naam, dan kost het u geen moeite om ook uwe verdere ontdekkingen ingang te doen vinden."

— Juist."

— Maar, Grazer, was dan niet het eenvoudigste, dat gij begont met geld te hebben om zelf uwe uitvinding in 't groot te exploiteren. Met vijf honderd guldes wil ik het proces op touw zetten, en krijgt gij uw twee millioen, dan doet gij er mede wat gij wilt, en vindt, wat mij betreft, de onsterfelijkheid uit."

Horks wist zeer goed dat die twee millioen nooit zouden uitbetaald worden; maar het lag ook niet in zijn plan om het proces voort te zetten. Hij was overtuigd, dat wanneer werkelijk iets de zaak aanhangig was gemaakt, de heeren Leuven hunne rust wel koopen zouden en de schikking, die zij nu hadden afgewezen, uit zich zelven zouden aanbieden. Maar hij moest de noodzakelijke kosten vinden om het proces aan te vangen; zelf ze voor te schieten was hem onmogelijk; Grazer kon dit evenmin, en wilde niets doen om zich daartoe in staat te stellen.

— Ik weet nog één middel," zeide Horks, toen zijn klient op nieuw verzekerd had geen geld te kunnen krijgen, maar — 't is een duur middel."

— En welk dan?"

— Wij kunnen aandeelen plaatsen. Wij hebben nu vooreerst een kleine duizend gulden noodig, als wij twintig aandeelen geven van vijftig gulden hebben wij het geld; maar nu maken wij er honderd; gij krijgt er zestig en ik twintig voor niemendal, wat dunkt u Grazer?"

— Wij zullen zamen deelen," sprak de klient, die tegenover zijn zaakwaarnemer wel zoo loyaal was als deze tegenover hem.

— Doe dat niet maar, daar zoudt ge te veel bij verliezen, want reken eens, gij krijgt nu maar zes tienden van de twee millioen. Laten wij er liever beiden tien meer nemen en honderd twintig aandeelen maken. Me dunkt, dat is nóg wel, dan heeft elk aandeelhouder één honderd twintigste van twee millioen dus zestien duizend, zes honderd zes en zestig gulden, zes en zestig en zes tiende cent. Gemakkelijk verdiend Grazer."

— Heel gemakkelijk."

— Maar nu moeten wij de aandeelhouders vinden. Hoeveel kunt gij er leveren?"

— Een."

— Ik zal er dus negentien moeten bijbrengen? Wij zullen het beproeven.....weet-je wat ik verduiveld grappig zou vinden, Grazer, als wij die Leuvens ook eens een aandeel konden doen nemen."

— Onmogelijk!"

(Wordt vervolgd.)

PRAAUWENVEER TE SOERABAYA.

Op Zaturdag den 10den Augustus 1861,

zal er tegen kwitantie worden beschikt over *f* **160.—** zijnde derde en laatste termijn per nieuw uit te geven aandeel van *f* **500.—** als bepaald in de algemeene vergadering van den 19den Januarij ll.

De Directie van het praauwenveer,
B. J. VAN ECK.
P. BROEKMAN Lzn.
(1166) T. VON LAER.

ZITDAGEN DER SPAARBANK,

IN DE MAAND AUGUSTUS,
Dingsdag den 6den.
Id. den 20sten. (1169)

SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS.

Schoolkommissarissen over de maand Augustus.

Hr. R. VAN NOORD BORSKI,
Ds. A. MOUNIER.

BENOEMINGEN, BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT

van den 31sten Julij 1861, n°. 50.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie.*

BUITENZORG, *den 29sten Julij* 1861. (No. 31).

(Staatsblad no. 64.)

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien, van 21 Mei 1861, La. Apz, no. 25/616;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: enz.

Ten tweede: Krachtens magtiging des Konings als beginsel aan te nemen, dat aan ieder burgerlijk of militair landsdienaar, en aan diens echtgenoot, weduwe of kinderen, die overtogt voor rekening van den lande genieten, van- en naar de kolonien, bij verpligte buitengewone uitgaven, ten gevolge van schipbreuk of van bekomen avarij, (voor het geval namelijk, dat zij zich daartoe aanmelden), zal worden uitgekend een daggeld, berekend over den tijd van verpligt verblijf in eene noodhaven, onverschillig of de passagier aan boord van het schip dan wel aan den wal verblijf heeft gehouden, bedragende:

voor een passagier der eerste klasse, hoogstens *f* 10 (tien gulden),

voor een passagier der tweede klasse, hoogstens *f* 6 (zes gulden); en

voor ieder kind, hoogstens de helft van het voor ieder der ouders vastgestelde maximum.

Afschrift, enz.

Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal.
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Bij Koninklijk besluit van den 15den Mei 1861, no. 62, is de tweede luitenant A. J. Beck, van het 5de regiment infanterie in zijnen rang en ancienniteit overgeplaatst bij het wapen der infanterie van het leger in Oost-Indie.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien van 15 April 1861, La, Apz., no. 3. is aan dr. J. J. Hupscher, laatstelijk ambtenaar ter beschikking van den resident der Preanger Regentschappen, thans met verlof in Nederland, andermaal verleend eene verlenging van verlof voor den tijd van zes maanden.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de resident van Bantam J. C. de Lannoij.

ONTHEVEN:

Op zijn verzoek, eervol, van de hem opgedragene waarneming der civiel geneeskundige dienst in de residentie Cheribon, B. Feist, gepensioneerd officier van gezondheid der tweede klasse.

BENOEMD:

Tot resident van Bantam, de adsistent-resident van Krawang O. van Polanen Petel.

Tot griffier bij den omgaanden regter in de tweede afdeeling op Java, de griffier bij den raad van justitie te Amboina, mr. J. Heringa.

Tot griffier bij den omgaanden regter in de derde afdeeling op Java, de griffier bij den omgaanden regter in de vijfde afdeeling op Java, mr. C. A. O. van Cattenburch.

Tot derden kommies op het residentiekantoor te Muntok, residentie Banka, de eerste klerk op dat bureau D. C. Tengnagel.

Militair Departement.

BENOEMD:

Tot derden teekenaar bij de directie der genie (militair ambtenaar der derde klasse), de gepasporteerde sergeant-majoor der infanterie C. A. F. Horster.

HERSTELD:

In activiteit, de eerste luitenant der infanterie L. F. Ruzette.

VERGUND:

Op zijn verzoek, naar Nederland terug te keeren, aan den voor den tijd van vijf jaren bij het Oost-Indische leger gedetacheerden eersten luitenant der artillerie, P. L. Berail.

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

GEPLAATST:

Bij het groot militair hospitaal te Weltevreden, de apotheker der tweede klasse P. G. Wijers, thans ter beschikking te Batavia.

OVERGEPLAATST:

Bij het garnizoens-hospitaal te Salatiga, de apotheker der tweede klasse G. Stompendissel, thans bij het groot militair hospitaal te Samarang.

Bij het groot militair hospitaal te Samarang, de apotheker der derde klasse J. L. Warnas, thans bij het groot militair hospitaal te Weltevreden.

GOEDGEKEURD:

dat door het Militair Departement

BIJ DE INFANTERIE.

ZIJN GEPLAATST:

Bij het 2de bataillon, de in activiteit herstelde tweede luitenant A. Rozenraad.

Bij het 16de bataillon, de kapitein E. R. Goteling Vinnis, laatstelijk adjoint bij den generalen staf.

ZIJN OVERGEPLAATST:

Bij het 5de bataillon, de kapitein J. H. Logemann, van het 17de bataillon, en de eerste luitenant H. W. de Groot, van het garnizoens-bataillon van Banka;

Bij het 6de bataillon, de kapitein W. G. A. L. van Bennekom, van het 16de bataillon;

Bij het 7de bataillon, de eerste luitenant G. C. R. R. de Graeff, van het 6de en de tweede luitenant F. H. Albrecht, van het 5de bataillon;

Bij het 9de bataillon, de eerste luitenant H. F. W. de Bruijn, van het 14de bataillon;

Bij het 12de bataillon, de kapitein J. de Bode, van het 15de bataillon;

Bij het 13de bataillon, de tweede luitenant P. A. C. H. T. A. Werdmuller von Elgg, van het 6de bataillon;

Bij het 14de bataillon, de kapitein A. van den Hurk;

Bij het 15de bataillon, de eerste luitenant J. A. van Dapperen;

beide van het garnizoen bataillons van Sumatra's Westkust en Onderhoorigheden;

Bij het garnizoens bataillon van Celebes en Onderhoorigheden, de kapitein M. E. F. L. von Schauroth, van het 4de bataillon.

Marine Departement.

BEPAALD:

Dat het aan den gewezen baas-koperslager bij de fabriek voor de marine en het stoomwezen te Soerabaija C. F. Huijsdens verleende ontslag uit 's lands dienst, wordt beschouwd als te zijn eervol.

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 5den Augustus 1861.

TELEGRAM.

Civiel Departement.

BEVORDERD:

Tot controleur der eerste klasse bij het binnenlandsch bestuur ter Westkust van Borneo, de controleur der tweede klasse aldaar E. K. A. de Neve.

BENOEMD:

Tot controleurs der derde klasse bij de landelijke inkomsten en kultures de ambtenaren ter beschikking van den Directeur der kultures Selliger, Levijsohn Norman, Wattendorff, Ples, Servatius, Deketh, Auluis de Barnouil, A. Spaan, P. Spaan, Harloff, Sollewijn Gelpke, J. Wessels, Mullemeister Kroesen en L. Wessels.

EERVOL ONTSLAG VERLEEND:

Aan den ambtenaar ter beschikking van den resident van Soerabaija Lucassen.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den assistent resident der Afdeeling Saparoea en Haroeko (residentie Amboina) W. A. Duvelaar van Campen.

Militair Departement.

BEVORDERD:

Tot officier van gezondheid der eerste klasse bij het hospitaal te Amboina, de officier van gezondheid der tweede klasse E. W. A. Ludeking.

BENOEMD:

Tot tijdelijk waarnemend inspecteur over de hospitalen, op de buitenbezittingen de officier van gezondheid der eerste klasse O. G. J. Mohnike.

INGETROKKEN:

Op verzoek, het verleende tweejarig verlof naar Nederland, van den officier van gezondheid der tweede klasse A. H. Kunze.

Aangekomen & Vertrokken Personen

5 Augustus

(*Volgens opgave van de Policie.*)

Aangekomen.

K. F. J. Kempel, J. M. N. van Ningen, v. Batavia. H. L. van Polanen Petel, v. Ngawie. P. C. Drijsdale, v. Prob.

Vertrokken.

F. Bosch en fam., n. Tagal. J. Steel, F. W. von Laer, n. Malang. C. F. van de Vijver, n. Ngawie. C. H. Schaap, A. P. Kambagfreriks, n. Batavia.

Aangekomen Passagiers.

Met het stoomschip *Prins van Oranje*, kapt. J. Prins, van Banjarmassing: kapt. Stoeker, van Slingerland, de heer van Davelaar en Regent van Bawean.

— In den nacht tusschen Zaturdag op Zondag circa 11½ uur is in de kampong Ampel door den Javaan Rabana eene poging tot moord op zijne vrouw gepleegd, door middel eener lanssteek welke 9 Ned. duim diep en 4 Ned. duim breed onder den navel is in het ligchaam ingedrongen. De dader is in arrest en heeft zijne misdaad bekend en de vrouw in het stadsverband ter verpleging opgenomen; haren toestand, ofschoon zorgbarend, geeft hoop op herstel.

— Dezen nacht had er in het tokolokaal van den heer M. E. H. te Krambangan een brutale diefstal plaats, door overklimming en inbraak, waarbij een geldtrommeltje inhoudende *f* 360.— is ontvreemd geworden. Door den ijver van den hoofdschout O. is het gestolene achterhaald en zijn de dieven in arrest.

BATAVIA. Betreffende de werking der Ned. Ind. Levensverzekering en Lijfrente Maatschappij is mede te deelen, dat op ult. Julij 1861 bedroeg:

Totaal bedrag Levensverzekeringen . . . . *f* 1,373,700.—,
„ ontvangen contributien en
„ stortingen . . . . „ 267,984.43.
„ jaarlijksche
„ stortingen . . . . „ 121,421.88.

(*J. B.*)

Men schrijft ons uit Soerakarta, dd. 19 dezer:

Het ziet er hier tegenwoordig treurig uit met de policie, die — ongelukkig genoeg — nog altijd in handen van het Inlandsch bestuur moet blijven berusten.

Binnen een tijdsbestek van niet veel meer dan ééne maand werden hier drie kapitale en brutale diefstallen gepleegd bij Europeanen. Eerst werd van eene weduwe 's nachts een trommel ontvreemd, inhoudende p. m. *f* 1000.— daarna bij een ander ingebroken en hem circa *f* 350.— ontstolen en een paar dagen geleden, ook des nachts, uit de ijzeren geldkist van een tokohouder de enorme som van *f* 14,500.— in zilveren specie. Om zulk een vracht te kunnen wegdragen moet een heel complot dieven noodig zijn geweest, die, naar men veronderstelt, door dieven binnen 's huis zijn bijgestaan. De slechte toestand der policie maakt dat zelden of ooit de daders ontdekt worden of iets van het gestolene teregt komt. (*)

BUITENZORG. — Op Vrijdag den 19den Julij jl. des namiddags ongeveer ten 4 ure, 12 minuten, heeft eene aardbeving plaats gehad. De beweging was golvende, de rigting van het Westen naar het Oosten en de duur ongeveer 20 seconden.

BANJOEMAS. — In den namiddag van den 20sten Julij is ten vijf ure het onweder geslagen in eene goeboek, staande op een der sawa-velden, behoorende aan de dessa Bandjarsari Wetan, district Kerta Negara, afdeeling Poerbolingo, alwaar 7 mannen en 4 vrouwen eene schuilplaats voor den regen hadden gezocht.

Drie dezer vrouwen zijn het slagtoffer geworden van het weder. Van ééne, getroffen aan het hoofd, waren de hoofdharen verbrand en was het geheele lijf overdekt met brandwonden, zoodat zij dadelijk is bezweken, terwijl de beide anderen, verbrand op het lijf, een halven dag buiten kennis hebben gelegen, en eerst twee en een halven dag later hun spraakvermogen terugbekwamen. Zij zijn ter verpleging opgenomen in het thans tot ziekengesticht dienend verblijf en verkeeren buiten levensgevaar.

KEDIRI. — Buitengewoon zware overstroomingen hebben in de rivieren Ngasinan en Goenoeng-lor gedurende den 7den, 8sten en 9den Julij plaats gehad, ten gevolge van vele regens, welke in die dagen in het regentschap Trengalek zijn gevallen.

De schade hierdoor veroorzaakt is als volgt: twee groote houten bruggen met namen Pagalan en Djadjar over de Njasinan-rivier, deels ingestort, deels weggedreven; een kleine houten brug nabij de hoofdplaats van het district Goenoenglor; allen behoorende tot het regentschap Trengalek.

Voorts heeft men in verschillende dessa's, gelegen langs de rivieren Ngasinan en Goenoeng-lor, tien menschenlevens te betreuren.

Twintig buffels, zes-en-dertig schapen en een duizendtal pluimvee zijn omgekomen.

Negen-en-veertig huizen zijn deels ingestort, deels met den stroom weggedreven.

Honderd zeventig hamatten padi, en honderd en negen pikols koffij zijn grootendeels bedorven.

De schade, die de bevolking in dat regentschap geleden heeft, wordt op p. m. *f* 3,000 geschat.

Maatregelen zijn genomen om in een en ander dadelijk te voorzien.

LAMPONGSCHE DISTRICTEN. Den 6den Junij passeerden Hadji Aboebakar, alsmede Hadji Achmad de zoogenaamde Kwala op 8 palen afstands van Telok Betong, aan den weg naar Tandjongan gelegen. Terwijl zij in eene djoekoeng gezeten, hunne gezadelde paarden de rivier lieten overzwemmen, werd een dier beesten door een krokodil van achter aangevallen en in de diepte medegesleept.

Vijf à zes dagen later vond de eigenaar den kop van het paard en eenige stukken leder, afkomstig van het zadel, aan den oever van die rivier op eene afstand van 300 à 400 passen van de Kwala liggen.

Men zal trachten Palembangers, die krokodillen weten te vangen, naar de Lampongs te doen komen, ten einde de zich in de Kwala bevindende krokodillen-magtig te worden.

TERNATE. (Mei en Junij.) — Na het overlijden, op den 20sten November 1859, van Z. H. den Sulthan van Ternate Tadjoel Moelki Amiroedin Iskander Kaolanie Sjah Poetra Mohamad Djin, werd het bestuur van dat rijk voorloopig, onder het hooger toevoorzigt van den resident van Ternate, opgedragen aan eene commissie, bestaande uit den rijksbestierder of djoegoegoe, als hoofd der bobato-doenia en der bevolking, uit den kapitein-laut, als den eersten der prinsen, en den hoekoem-soasio of eerste policiehoofd der hoofdplaats, geadsisteerd door den secretaris van het rijk van Ternate.

Dit tusschenbestuur heeft thans opgehouden te bestaan, ten gevolge van de benoeming tot Sulthan op den 16den Maart, van prins Mohamad Arsad, kapitein-laut van Ternate. Hij werd den 30sten Mei als Sulthan geinstalleerd met inachtneming van het gebruikelijke ceremonieel.

Op Halmaheira moeten onder de bevolking der strandnegorijen, die naar het gebergte geweken is, vele zieken zijn en de dooden zelfs onbegraven blijven of in de rivieren geworpen worden.

Te Kao op Halmaheira werd een Alfoersch meisje van 9 of 10 jaar oud door hare ouders levend begraven, omdat zij aangemerkt werd als de eerste zieke te zijn geweest (pohon penjakit). Niettegenstaande hare smeekingen en beloften om naar eene andere plaats te gaan en van niemand hulp te zullen vragen, werd het arme kind gebonden en in den grafkuil geworpen.

Op den 14den Mei dreef aan het strand te Ternate, nabij het fort Oranje een praauwtje, waarin het lijk van een inlander gevonden werd, waarvan het aangezigt geheel met bloed bevlekt was. Vermoedelijk was hij een poklyder, die de ziekte buiten zijne woonplaats had gekregen en door de bevolking in een praauwtje naar zee was gezonden.

(*B. H.*)

(*) Men zal zich herinneren dat PR. H. (zie ingezonden stukken B. Hand. Bl. No. 59) het toenemen der diefstallen in het Solosche wijt aan de uitoefening der policie door bekels, een magt hun vroeger niet verleend. *Red.*

ALGEMEEN OVERZIGT

van den specialen correspondent van den Oostpost.

's GRAVENHAGE 24 *Junij.*

BINNENLAND.

Ik moet u de bevestiging geven van het vorig berigt dat de tweede mail naar Indië vervallen is, tot groot ongerief van allen die met Indië in aanraking zijn. De staatscourant heeft dezer dagen de mededeeling gedaan naar aanleiding eener kennisgeving der Britsche postadministratie, zoodat deze bezending voorloopig althans de laatste is per halve maand en ik voortaan verpligt zal zijn eenmaal en wel den 8sten of 9den van elke maand te verzenden. Ik zeg voorloopig, want ik reken te veel op het gezond verstand en de energie der Engelsche kooplieden dan dat zij geene pogingen zouden aanwenden om de tweede dienst hersteld te krijgen. Zij zullen niet lijdelijk toezien, dat, middelerwijl de betrekkingen op Britsch Indië en China dagelijks vermeerderen en dus de afstanden *verkort* moesten worden, de communicatie integendeel belemmerd en verminderd wordt. Reeds zijn er te Londen petitiën in omloop om bij Lord Palmerston herstel te vragen. Met belangstelling wordt hier den verderen loop der zaak nagegaan, want ofschoon het herstel niet van ons afhangt, hebben wij er toch het grootste belang bij. Ik deel niet de verwijten welke men te dier zake aan vorige ministers heeft gedaan wegens het flaauw behartigen der verbetering van het regtstreeksch verkeer met onze overzeesche bezittingen. Hoe wenschelijk ook, had men daarbij steeds het oog op een pakketvaart hetzij met zijl of stoomvermogen. En daargelaten nu de redenen waarom de onderhandelingen deswege zijn afgesprongen, zóóveel is zeker dat dit met het brievenvervoer per landmail niets te maken heeft. Iets anders is of wij ons nu niet met het Engelsche gouvernement konden verstaan nopens de tweede maandelijksche dienst, die ons ook toch wel eenige geldelijke vergoeding waard moet zijn. Hoe dit zij, ik hoop spoedig in staat te zijn het herstel der dienst mede te deelen, hetzij dan de Engelsche, of de opening der nieuwe Fransche welke op til is en waaraan het Fransche Gouvernement belangrijke subsidiën heeft toegekend.

En nu de politiek. Ik geloof dat de juiste uitdrukking er voor is dat zij sedert eenigen tijd op vacantie is; de kamer komt pas morgen bijeen om de militiewet af te doen en de definitieve begrooting der staatsspoorwegen voor 1860 en 1861 in behandeling te nemen, maar anders is de politieke horizont zoo kalm en effen als het zomerweder dit medebrengt. Wel beweert men sedert gisteren, dat werkelijk de gouverneur generaal benoemd zou zijn, en dat alles stipt geheim zal worden gehouden tot na het vertrek van den mail, opdat het bestuur in Indië de tijding het eerst zou hebben.

Vóór het sluiten dezer ben ik in staat te bevestigen dat de benoeming geschied is en dat tot GOUVERNEUR-GENERAAL voor Ned. Indië benoemd is **Ludolf Anne Jan Wilh. Baron Sloet van de Beele**, (*) vroeger griffier der staten van Gelderland, thans voorzitter van den Raad van toezigt der spoorwegen en lid van de Commissie tot uitvoering der staatsspoorwegen, broeder van den bekenden liberalen staathuishoudkundige Baron Sloet tot Oldhuis.

Wij bepalen ons tot de bloote mededeeling van het belangrijke feit. De tijd ontbreekt tot nadere omschrijving. De heer Sloet staat even als zijn broeder bekend als een liberaal en energiek man; van bijzondere studiën op koloniaal gebied, is weinig bekend.

De stilstand, die overigens in de politiek heerschte, heeft die nuttige zijde gehad dat de koloniale rigting van het *kabinet* (want het kabinet heeft zich homogeen verklaard met de beginselen des Ministers van koloniën,) dat die rigting in de laatste veertien dagen aanleiding heeft gegeven aan de organen van de koloniale reactie om eindelijk het masker af te werpen en in *oppositie* te komen. Na zich lang in allerlei bogten gewrongen te hebben, kon zij niet langer ontkennen dat hare politiek totaal geslagen was en zij geeft nu dan ook het hart lucht door den heer Loudon ook maar kortweg een *slooper* te noemen. Zij variëren de zeer conservative en de door het regeringsreglement *gecondemneerde* stellingen van den heer Hartsen in de Eerste Kamer uitgesproken en vallen den Minister aan dat hij de belangen van Moederland en koloniën op het spel zet. Uit vorige brieven is het uwe lezers gebleken dat al dat reactionaire streven en schrijven uit eene koker komt, zoodat de invloed schier nul is. Tegenover de enkele organen der oudgasten: *„Ned. Indie „ „Nieuwsbode"* en *„Amsterdamsche Courant„* staat de geheele onafhankelijke drukpers in den lande welke de koloniale politiek der *Regering* ten sterkste ondersteunt omdat, zoo als de Minister van buitenlandsche zaken het zoo juist uitdrukte, die politiek het midden houdt tusschen revolutie en reactie en zich plaatst op het terrein van het Regerings reglement, juist de steen des aanstoots van het stokstijf behoud en van de vijanden van eenige vooruitgang of ontwikkeling. Zij hebben zich in de laatste dagen, bij gebrek aan anders, nog al bezig gehouden met het boek van den heer Moneij, maar zij deden dit nog eenzijdiger dan het eenzijdige boek zelf. De *Amsterd. Courant* heeft uittreksels gegeven van passages die in haar systeem te pas kwamen en al het andere laten rusten. En nu is het ontegenzeggelijk waar, dat, hoe de heer Moneij ook geinspireerd zij en hoe officieel fraai hij alles vindt, hij niettemin hier en daar toch op feilen wijst en in allen geval groot voorstander is van uitbreiding der particuliere industrie door middel van het Europeesch element. Van de zaak der heeren Bekking en Lawik is niets naders vernomen. De tirailleur der oudgasten, de even kwaadaardige als kwaadtrouwige *Nieuwsbode* heeft zich verlustigd allerlei logenberigten te vertellen. Men schrijft hieromtrent uit Amsterdam het navolgende:

„Ik heb u reeds vroeger berigt, dat de heer Bekking zich voorstelt om ter regtvaardiging van zijn gedrag in Indie een verweerschift in het licht te geven. De *Nieuwsbode* beweert thans, dat de heeren van Hoëvell, Thorbecke en de Serrière vergaderingen hebben gehouden en ten behoeve van dien hier stukken hebben opgesteld, om kan het zijn eene nieuwe cause célèbre of eene nieuwe question brulante op te werpen."— Dat berigt is een der duizende *vindingen* van de *Nieuwsbode.* Er hebben geen vergaderingen tusschen genoemde heeren plaats gehad, en zulke vergaderingen konden niet plaats hebben, omdat de heer v. Hoëvell niet te 's Hage was. Doch er is meer, die heeren denken er in de verste verte niet aan, om deze kwestie tot een wapen te gebruiken. Integendeel moet de heer Thorbecke verklaard hebben, dat hij zich van

(*) Wij hebben in ons telegram foutief opgeven MR. B. W. A. E. BARON SLOET TOT OLDHUIS.

Bijvoegsel tot den OOSTPOST van den 5den Augustus 1861, no. 181.

elk oordeel over deze zaak wilde onthouden tot het boven bedoelde verweerschrift van den heer Bekking zou zijn verschenen. Met de zamenstelling daarvan is de heer B. zelf onledig. Welligt zal de uitgave echter eenige vertraging ondervinden, daar de heer B., naar ik verneem, tot zijne regtvaardiging eenige stukken uit Java moet doen overkomen. Volgens met de jongste mail uit Java ontvangen partikuliere berigten moet ook de heer Lawick van Pabst niet voornemens zijn, onder de hem getroffen veroordeeling te berusten. Ofschoon hij zich natuurlijk tegen het besluit van den gouverneur generaal niet in hooger beroep kan voorzien, wil hij echter een beroep op de regtvaardigheid des konings doen en van Z. M. herstel van eer vragen. In hoeverre het daartoe strekkende gemotiveerd rekwest aan Z. M. zal kunnen dienen, valt moeijelijk te beoordeelen. Intusschen heeft de heer van Pabst vruchteloos beproefd een nieuwe plaatsing te bekomen, en schijnt het Indisch bestuur niet voornemens hem voor als nog een nieuwen werkkring aan te wijzen. Men veronderstelt, dat de ambtenaar op non-activiteit zal blijven tot hij pensioen heeft aangevraagd, wat hem zijdelings moet zijn aangeraden.

Men begrijpt dan ook in geheel de pers te moeten wachten op de verantwoording;

Na dat dit geschreven was ontvang ik door eene vriendelijke hand de verantwoording van den heer Bekking, waarvan ik de inleiding en het slot hier al dadelijk meen te moeten inlasschen, overtuigd daarmede den belangstellenden lezer geene ondi n t te doen.

De heer Bekking zegt daarin het volgende.

Bij een besluit van den gouverneur-generaal Pahud, in het voorjaar van 1860 genomen, werden, naar aanleiding van een onderzoek betrekkelijk de vrijwillige tabaks-kultuur in Rembang, door een inspekteur der kultures ingesteld, de twee voorlaatste residenten van dat gewest, vóór dat zij nog in hunne verdediging waren gehoord, — schuldig verklaard aan allerlei door hen ingevoerde of geduldde verkeerdheden en misbruiken, en daarbij tevens aan de partikuliere ondernemers in Rembang, de bescherming van het bestuur ontnomen.

Het onderzoek, waarop dat besluit zich beriep, werd bewerkstelligd door een ambtenaar die eene persoonlijke grieve tegen mij had, althans van wien zulks verondersteld kon worden. Men wachtte daarmede tot dat ik Indie had verlaten en in het moederland was teruggekeerd. Twee jaren werden daaraan besteed; allerlei phrasen uit brieven en verklaringen, — stukken blijkbaar vervalscht en geantidateerd, werden bij een uitvoerig rapport aan het Indisch gouvernement ingediend, en op dat rapport werd mij eene veroordeeling in Nederland nageworpen, waar ik, buiten bezit van mijn archief, slechts met mijn geheugen als middel van verdediging kon optreden.

Ondanks die ongunstige omstandigheden, meende ik mij volledig gezuiverd te hebben van de blaam die mij bij bedoeld besluit werd aangewreven, in eene nota dd. 18 Julij 1860, waarbij de voorbarigheid van het Indisch bestuur, in het uitbrengen van eene veroordeelende uitspraak over mijne handelingen als resident van Rembang, duidelijk wordt aangetoond, en tevens met klem gewezen werd op den verkeerden weg, door den gouverneur-generaal Pahud met betrekking tot de vrijwillige tabaks-kultuur ingeslagen.

Het is mij onbekend, in hoe verre in mijne verantwoording eene gereede aanleiding is gevonden om mij nog dieper te grieven; maar ik mag, met het oog op het nu onlangs gepubliceerde besluit van den gouverneur-generaal Pahud van 12 April 1861, als zeker stellen, dat hij, die goedvond mij te treffen zonder mij gehoord te hebben, en slechts op grond van vijandige rapporten, in mijne afwezigheid uitgebragt, — veeleer getracht heeft door eene nieuwe onregtvaardige handeling, een eerste onregt te bestendigen, dan dit uit te wisschen door eene loyale bekentenis van dwaling en overijling. Ik mag dit als zeker stellen, vooral als ik het doel blijkbaar zie op den voorgrond treden, om door den ambtenaar te treffen, onder wiens bestuur de partikuliere tabaks-kultuur zich ontwikkelde, tevens de zaak in een ongunstig licht te plaatsen.

In een zekeren zin, is het besluit van 12 April 1861, — hetwelk thans aan de openbaarheid is overgegeven, — slechts eene konsekwente doorzetting van de bedoelingen, die reeds in het besluit van 8 Maart 1860 duidelijk doorstralen. Ook met het oog op het belang der zaak, zou daarom langer zwijgen van mijne zijde onverschoonbaar zijn. Ik haast mij dus het publiek de inlichtingen te verschaffen, die het voor eene juiste beoordeeling van die beruchte besluiten behoeft. Onwillekeurig wordt ik hierdoor genoopt, eene bijdrage te geven, voor hetgeen een oud gouverneur-generaal te regt heeft genoemd, *het swarte boek der gruwelen van het kultuur-stelsel.* Ik heb in bijzonderheden moeten treden, die aan velen nog onbekend zijn, en waarvan zij misschien de juistheid zullen betwijfelen. Plegtig verklaar ik echter, dat ofschoon mij en nog officiële bescheiden ontbreken, ik voor de trouw en de waarheid van het door mij ter neder gestelde insta, — dat ik mij niet aan de minste overdrijving van feiten heb schuldig gemaakt en dat ik alle door mij vermelde bijzonderheden door authentieke stukken, bij het gouvernement berustende, zou kunnen bewijzen, zoo mij daartoe de toegang tot de koloniale archieven vergund werd. Met die stukken zou ik kunnen staven, dat ik veeleer den lof dan de gramschap, althans van een eerlijk gouvernement, verdiende, dat mijne handelingen als ambtenaar steeds een zuiver doel beoogden en ik nimmer middelen bezigde, die de afkeuring mijner verlichte medeburgers konden na zich slepen. Steeds was ik doordrongen van de schoone roeping die Nederland in Indie te vervullen heeft; steeds verkeerde ik in het denkbeeld, dat de minste ambtenaar, die het gezag van het Nederlandsch gouvernement in de binnenlanden ophoudt, veel kan bijdragen tot de welvaart, het geluk der inboorlingen en tot het belang en de grootheid van Nederland. Ik heb getracht met mijne zwakke krachten zoo veel te doen als ik kon. Ik verontschuldig mij hieromtrent niet. Rusteloos was mijn streven om de beide zoo innig verbonden belangen der inlandsche bevolking en van den Nederlandschen Staat te behartigen en ik meen dat mijn arbeid niet geheel vruchteloos is geweest.

Ik bedoel, niet vruchteloos voor de bevolking en voor den Staat; voor mij, wanneer ik het bestuur van den regtschapen landvoogd Duijmaer van Twist uitzonder, was miskenning schier uitsluitend het deel. Ik zag anderen prijken met onderscheidingen en waardigheden, die zij trachtten te bereiken door het bewieroken van de tijdelijke gezaghebbers, door te zwijgen wanneer openhartig spreken een dure pligt wordt door vleijen en toejuichen, wanneer zwijgen de meest passende houding is.

Deze zullen het nu ook wraken, dat ik, in het belang mijner eer en goede naam, in het belang eener goede zaak, openlijk opkom tegen het besluit van den gouverneur generaal Pahud. Maar evenmin nu, als ooit, stel ik den minsten prijs op hunne goedkeuring. Ik acht het zelfs eene onderscheiding door hen verguisd te worden. Ik wensch slechts mijne medeburgers de overtuiging te geven, dat zij in hun midden een oud ambtenaar bezitten die aanspraak op hunne achting maken mag en die achting niet door het besluit van 12 April 1861 verloren heeft.

Mogt ik mij evenwel in die verwachting vergissen, welnu, dan zal ik mij vergenoegen met het bewustzijn van een zuiver geweten en met de sympathie mijner vrienden, die mijne verdediging niet hebben afgewacht om mij de hand te drukken en mij regt te laten wedervaren.

Dit stuk is gedagteekend 25 Junij en is waarschijnlijk heden naar Indië verzonden. Het slot waarin alle verdedigings gronden geresumeerd worden luidt als volgt:

Ziedaar, wat er aan is van de beschuldigingen in het besluit van den Gouverneur-Generaal Pahud! Ziedaar op welke schijngronden gij afgaat, om mij het vertrouwen der regering te ontzeggen en mij in het openbaar voor mijne medeburgers ten toon te stellen, als een ambtenaar, „die met verzaking van zijn ambtspligt en met schending van de gouvernements-bepalingen en voorschriften, zich handelingen heeft geoorloofd, ten eenen male liggende buiten zijne bevoegheid; die, wel verre van die handelingen aan de goedkeuring der regering te onderwerpen, zich beijverde, dezelve voor haar verborgen te houden; die van zijn gezag en invloed gebruik gemaakt heeft, om bloedverwanten en familie-betrekkingen te begunstigen!"

Ik handelde in overeenstemming met mij bekende inzigten der regering, met de wettelijke voorschriften en bepalingen; en mij wordt het tegendeel ten laste gelegd;

Ik streefde er naar, met al de kracht die in mij was, om de tabaks-kultuur van de dwangmiddelen te zuiveren, die haar belemmerde en de bevolking ongelukkig maakte; en ik word beschuldigd, de bevolking van hare regtmatige vrijheid beroofd, en een monopolie, een toestand van dwang geschapen te hebben;

Ik nam de meest afdoende maatregelen tegen het plunderen van 'slands djati-bosschen; en ik word beschuldigd den Staats-eigendom weggeschonken te hebben;

Ik betrachtte de meest mogelijke openhartigheid, ik meende zelfs eenig regt te hebben, op mijne handelingen met zelfvoldoening bij het gouvernement te wijzen; en ik word aangewezen als iemand die geheimhouding noodig had;

Ik paste op één enkel familie-lid en nog wel bij mijn vertrek, het beginsel toe, van gelijk regt voor allen; en mij wordt ten laste gelegd, dat ik mijn gezag bezigde om bloedverwanten en familie-betrekkingen te begunstigen!

(Wordt vervolgd.)

DUITSCHLAND.

— Volgens mededeelingen uit Helsingfors, heeft het besluit des Keizers, om eene commissie te benoemen van 12 leden uit elk der vier standen, aan welke het regt zal worden toegekend om over de wetsvoordragten, door de regering in te brengen, te beraadslagen, die goed te keuren en ze kracht van wet te verleenen, een gunstigen indruk op de bevolking van Finland te weeg gebragt, vooral dewijl daardoor nieuw voedsel is verschaft aan de hoop, dat spoedig volledige uitvoering zal worden gegeven aan het constitutionnele stelsel. Bij gelegenheid dat op voorstel van den gouverneur generaal, graaf Berg, in den senaat zou worden beraadslaagd over een adres van dankzegging aan den Keizer, voor den uitgevaardigden maatregel, verklaarde de meerderheid zich voor het zenden van dergelijk stuk, terwijl vijf leden verklaarden zich niet met het voorstel te kunnen vereenigen, dewijl zij verlangden dat meer doortastende hervormingen zouden plaats hebben overeenkomstig de behoeften des lands en de tegenwoordige tijdsomstandigheden. „Wij achten het noodzakelijk" zoo spraken zij, „den Keizer bekend te maken met de wenschen der bevolking van Finland, dewijl de tenuitvoerlegging der vrijzinnige bepalingen eener grondwet den besten waarborg oplevert voor het heil des lands." Terwijl deze beraadslagingen in den senaat werden gevoerd, bevonden zich te Helsingfors vele leden der maatschappij van landbouw, die allen van hunne instemming met de gevoelens door de bedoelde vijf leden van den senaat geuit, hebben doen blijken door het onderteekenen van een adres in gelijken zin, hetwelk aan den Keizer is opgezonden, ten gevolge waarvan men hoopt dat aanmerkelijke wijzigingen door de regering zullen worden ingevoerd.

— Voor een paar dagen is te Posen in beslag genomen eene brochure, zonder naam des schrijvers in het licht gegeven, ten titel hebbende: *Jesyk polski w W — X Poznanskiew w prava Pruskiego* (Over de wettelijke bepalingen omtrent het gebruik der Poolsche taal in het groothertogdom Posen). De strekking van dit geschrift is, naar men verzekert, zeer vijandig tegen de regering.

BERLIJN, 27 Mei. In het Huis der Afgevaardigden is eene interpellatie gerigt tot het ministerie, omtrent de burgerschapsregten der personen, die ten gevolge van de troonsbeklimming des Konings zijn geamnestieerd. De minister van justitie antwoordde, dat men de eigenschap van Pruis door een tienjarig verblijf buitenslands verliest. Door de amnestie zijn de bedoelde personen alleen in hunne burgerlijke regten hersteld, want de burgerschapsregten behooren tot het gebied van het staatsregt en geenszins tot dat strafregt. De regering neemt dus aan, dat diezelfde personen vrijgesproken zijn met opzigt tot de misdrijven, waarvoor amnestie is verleend.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Mei. Het bevestigt zich dat de algemeene vergadering der vrijmetselaren, de benoeming van prins Napoleon tot grootmeester nationaal heeft bekrachtigd. Er hebben heden nog eenige zamenscholingen plaats gehad voor de loge, rue Cadet, waarvan de toegang aan de broeders was verboden. De secretaris van het Groot-Oosten, de Heer Lisabe-Ruffoni, heeft zijn ontslag ingediend.

De keizer heeft een decreet onderteekend houdende dat de verkiezing van den prins Napoleon onwettig is, dat de bijeenkomsten van het Groot-Oosten geschorst zijn en de verkiezing van den grootmeester-nationaal wordt uitgesteld. Dit besluit geeft als motieven op dat de vrijmetselaars zich, niettegenstaande het verbod der statuten, met staatkunde hebben bezig gehouden en hunne handelwijze, eene groote gisting heeft verwekt. Deze besluiten, waarvan het Groot-Oosten mededeeling heeft ontvangen, hebben echter eene nog grootere opgewondenheid doen ontstaan, daar de afgevaardigden, die den prins Napoleon hebben gekozen, bepaald volhouden dat hun gedrag wettig is, maar dat de hadelingen èn van den keizer èn van den Prins Murat in strijd is met den geest en met de statuten der vrijmetselarij. Men spreekt dan ook van een nieuw protest der vrijmetselaren hoewel velen teregt begrijpen dat het gebeurde de herkiezing van den prins Murat nog meer onmogelijk maakt en het uitstellen der verkiezing eigenlijk tot niets zal leiden.

— Er is hier onder dagteekening van 18 dezer, een brief ontvangen van een der leden van het Britsch kabinet, waarin gezegd wordt, dat de positie van het ministerie zeer verbeterd is. In dien brief leest men voorts de volgende zinsnede: „De hertog van Aumale is tegenwoordig de *lion* van den dag. De familie Orléans ziet hare populariteit bij ons te lande steeds toenemen. Eene restauratie dezer familie in Frankrijk, waaraan eenige maanden geleden in geheel Engeland niemand zou gedacht hebben, wordt hier bijna als eene ophanden zijnde en gemakkelijke zaak beschouwd.

— De redacteur van de *Revue Orientale* heeft van den Grooten Lama van Thibet, aan wien hij een volledig exemplaar van zijn tijdschrift ten geschenke had gezonden; een brief ontvangen. Deze missive werd toegezonden in eenige vellen groote grof pakpapier, waarvan het buitenste met drie zegels in rood lak was gesloten. Toen dit omkleedsel er was afgenomen stuitte men op een tweede, hetwelk geheel uit roode koorden bestond, waaruit een stuk kant, en nadat men dit voorzigtig had los gewikkeld, eindelijk de brief te voorschijn kwam. Dit document heeft de grootte en vorm van een gewonen wissel en bevat slechts eenige letterteekens, die evenwel niemand tot nu toe heeft kunnen ontcijferen.

— Men is hier niet verzekerd, dat de vrede tusschen Spanje en Marocco bewaard zal kunnen blijven; het zeggen is ten minste, dat Spanje voornemens is om weder tot maatregelen over te gaan, ten einde Marocco te dwingen tot het nakomen der bepalingen van het vredes-verdrag in het verleden jaar gesloten. Uit Madrid wordt gemeld, dat er ernstig spraak is van het bombardement van Tanger, of eenige andere maroccaansche haven en van het in bezit houden daarvan, totdat keizer Sidi-Mohammed zijne verpligtingen zal zijn nagekomen. Nog wil men weten, dat de markies de Miraflores, de tegenwoordige Spaansche gezant bij de H. Stoel, zal worden vervangen door den heer Bermudez de Castro. De gewezen koning van Napels is over deze aangelegenheid geraadpleegd.

— Brieven uit Konstantinopel bevestigen het berigt, dat de Sultan ernstig ziek is. Het ministerie verkeert dien ten gevolge in groote bezorgdheid, vermits Abd-ul-Aziz, de broeder en opvolger van den Sultan, aan het hoofd der orthodoxe partij in Turkije staat, zoodat het te vreezen is, dat de dood des Sultans het signaal zou wezen voor eene algemeene reactie tegen den invloed der Europesche begrippen. Intusschen is de toestand van den Sultan niet zóó zorgbarend of herstel wordt nog mogelijk geacht.

ITALIE.

De koning heeft bij gelegenheid der uitreiking van de nieuwe vaandels de volgende dagorder aan het leger uitgevaardigd:

„Officieren, onder officieren en soldaten. — Het is nu nagenoeg dertien jaren geleden, dat mijn vader bij het overtrekken van de Ticino, toen de onafhankelijkheids-oorlog van ons land een begin nam, u de driekleur met het kruis van Savoije gaf, als wanneer hij ook deze prophetische woorden sprak, *het lot van Italie rijpt.* Onder die vlag zijt gij roemrijke overwinningen te gemoet gesneld, slechts een enkel oogenblik draaide u de fortuin den rug toe. Door dat vaandel geleid onderscheiddet gij u in verwijderde streken, het wapperde naast de kleuren van de magtigste Europesche legers; Goito en Pastrengo lagen nog versch in het geheugen toen gij de velden van Lombardije betrad om uwe vaandels in vereeniging met de beroemde Fransche adelaars met nieuwe lauweren te omkranzen. Een nieuwe gloriekrans spreidde zich over het geheele schiereiland uit en het Italiaansche volk, geschaard om de banier der nationale onafhankelijkheid, deed daden op welke onze kinderen en kinds-kinderen in hunne herinnering met dankbaarheid en liefde zullen nederzien.

Het lot, de bestemming van Italie is rijp. Soldaten! Ik geef u deze nieuwe kleuren in der naam van Italie, hetwelk vrij is geworden. Die kleuren dragen de namen der geleverde veldslagen. In uwe handen stel ik deze onderpanden van trouw en eer, in welke de wapens van mijn huis, beroemd geworden door de dapperheid van acht eeuwen, vereenigd zijn met het symbool der natie, welke hare onafhankelijkheid heeft teruggekregen.

„VICTOR EMANUEL."

De volgende depêche is toegezonden aan al de vertegenwoordigers van Frans II bij de vreemde hoven: — Mijnheer! — het gouvernement van den koning van Piemont heeft aan het parlement ter beraadslaging gegeven eene leening te sluiten van 500 millioen. Ware dit eenvoudig eene finantiele operatie voor Piemont zelf, dan zou geen ander gouvernement zich daarmede hebben te bemoeijen, doch daar nu het grootste gedeelte van dat geld zal worden aangewend om het juk nog zwaarder te maken hetwelk op de bevolking der beide Sicilien drukt, en doordien de lasten nog grooter zullen worden door het vermeerderen der publieke schuld, acht zijne majesteit zich zoowel voor zich zelven als met het oog op zijne onderdanen verpligt, om luide te protesteren tegen deze voorgestelde leening, onder verklaring dat hij die nimmer zal erkennen voor zoover betreft de beide Sicilien.

Gij zult, mijnheer, wel de goedheid willen hebben om dit protest ter kennis te brengen van den minister van buitenlandsche zaken, aan het hof waarbij gij zijt geëccrediteerd.

„DEL RE."

De *Giornale di Roma* van den 29 Mei bevat het volgende: „De dag gewijd aan de herinnering van den roemrijken apostel van Rome, St. Philip van Neu, viel dit jaar toevallig in op den feestdag der Heilige Drieëenheid. De groote Pausselijke dienst werd als gewoonlijk gisteren te Santa Maria, in Valicella, gevierd. Zijne Heiligheid verliet het vatikaan om in de genoemde kerk de dienst te doen en het behaagde hem om de edele plegtigheid, de zoogenaamde semi-publieke, te doen plaats hebben, welke sedert de slechte gebeurtenissen van 1849 niet had plaats gehad. De leden van het Pausselijke gevolg en de Zwitsersche gardes liepen te voet, de kruisdrager was gezeten op eenen witten muilezel en daarop volgde eene talrijke en schitterende processie. De Paus zat in het prachtige voertuig, hetwelk vroeger voor Leo XII werd gemaakt, en hij werd vergezeld door de kardinalen Patrizzi en Barberini. Zijne Heiligheid werd aan de deur der kerk ontvangen door den kardinaal Digniore en door den superieur en de broeders der kongregratie van het oratorium. De Heilige Vader begaf zich regtstreeks naar het altaar van St. Carlo Borromeo alwaar hij een kort gebed deed voor het Heilige sakrament, daarna beklom hij zijnen troon en woonde de plegtige mis bij, welke door den kardinaal Villecourt werd gehouden. Hunne éminentien de kardinaal, de Markies Antici-Mattei, senateur van Rome, de Romeinsche magistratuur, de verschillende collegien der prelaten, enz. woonden de plegtigheid bij. De togt van zijne Heiligheid van af het paleis naar de kerk en terug mogten ware zegetogten worden genoemd. Langs den geheelen weg die de processie doortrok waren al de vensters en balkons der huizen versierd met tapijten, draperien en guirlandes; voor veel geld had men nog groote moeite om eene plaats te krijgen. De toegevloeide menigte was onoverzienbaar en het volk ging eerst uiteen nadat het de Pausselijke zegening had ontvangen.

SYRIE.

De *Moniteur de l' Armée* bevat het volgende:

De berigten uit Beyruth loopen tot den 23 Mei. In het bestuur van Aleppo is de rust hersteld. De in Aleppo en in de andere distrikten liggende Turksche troepen hielden zich goed. De kloosters en andere in de provincie gelegen godsdienstige gestichten werden door de bevolking geëerbiedigd, en de Armeniaansch-Catholijke bisschop, die eene herderlijke reis heeft gemaakt naar Kilis en Aintab, verklaart dat de bevolking zeer vredelievend gestemd was. Alles doet hopen dat de autoriteiten met kracht zullen weten te handelen om de rust en orde te bewaren. Jeruzalem was volkomen rustig. Het in die stad liggende kleine garnizoen bewijst uitmuntende diensten. De andere oude steden in Judea, Nazareth, Bethlehem en Jaffa waren eveneens in rust. Een aan Frankrijk gehecht opperhoofd, Aquil Agha genoemd, droeg veel bij tot het handhaven der orde in dat gedeelte van Syrie.

Deze hoofdman heeft zijn verblijf opgeslagen in de omstreken van den berg Thabor, hij is omringd door een legercorps van 3.000 goed gedisciplineerde ruiters.

Zijne magt strekt zich uit over geheel Galilea en over de vier afdeelingen van Palestina. Zijne ruiters zijn door het geheele land verspreid, zij eskorteren de reizigers in de vallei van de Jordaan en naar de Doode zee om te voorkomen dat deze niet door de Arabieren worden uitgeplunderd.

De tijdingen uit St. Jean d' Acre zijn even geruststellend als die uit Aleppo en Jeruzalem; in de stad Damaskus en op den Libanon is het echter nog niet geheel rustig. De Fransche troepen, welker kort verblijf alhier veel goeds heeft uitgewerkt, zullen door hun vertrek het land overlaten aan twee vijandelijke nationaliteiten. Niettemin moet worden erkend, dat de laatste togten van den generaal de Beaufort, diens onderhoud met de hoofden der Drusen, waarbij hij hen zoo warm heeft toegesproken, en de krachtige en bekwame politiek van het Fransche gouvernement, waarmede de bevolking is in wetenschap gesteld, in de laatste maanden eene merkelijke verandering in den algemeenen toestand heeft gebragt.

Het Turksche gouverment is gewaarschuwd, dat wanneer er nog eenig moordtooneel plaats grijpt, Europa dat gouvernement zal beschouwen als onbekwaam om Syrie te regeren en dat het dan voor altijd die schoone provincie zal verliezen. De Drusen hebben kennis ontvangen van het verschrikkelijk lot dat hen wacht wanneer zij nogmaals de Christenen aanvallen; zij schijnen trouwens thans te begrijpen, dat het besluit van Europa om de orde te bewaren onverwrikbaar is.

AMERIKA.

DE BEWEGING IN HET NOORDEN.

Een korrespondent van de *Herald* schrijft uit New-York omtrent de militaire positie het volgende:

Het oprukken van het *groote leger der Vereenigde staten*, zooals dat wordt genoemd, bepaalt zich niet alleen bij den omtrek van Washington. De generaal-majoor Butler van de Massachusets militie, die door een tal van schitterende manoeuvres, Maryland weder tot de Unie heeft teruggebragt, is benoemd tot generaal-majoor bij het federale leger en als zoodanig belast met het bevel over het departement Virginie. Eenige dagen geleden kwam hij in het fort Monroe aan, gelegen aan de monding van de James-rivier tegenover Norfolk, alwaar zich binnen kort een leger van 12.000 man bij hem zal voegen, dat thans uit Washington en deze stad op marsch is.

In den omtrek moeten zich ongeveer 15.000 man der zuidertroepen bevinden; gedurende eenigen tijd zijn zij druk bezig geweest met het opwerpen van kust-batterijen, welke moeten dienen om de rivier te verdedigen en om eene blokkade te verijdelen. Een van deze sterkten, te Sewell-point, is te krachtig om alleen van de waterzijde te kunnen worden aangevallen; de generaal Butler is diensvolgens met eene landmagt van 4000 man naar Lijnhaven vertrokken, welke plaats op ongever twee mijlen afstands van gezegd punt verwijderd is. Verscheidene oorlogschepen zullen aan die bewegingen deel nemen en men vertrouwt, dat de generaal alle pogingen zal aanwenden om de door de rebellen opgeworpen sterkten te vernielen.

Wij vernemen dat de generaal Beauregard benoemd is tot bevelhebber der zuider-troepen van Norfolk; het is te verwachten dat wij thans spoedig van ernstige verwikkelingen aan die rivier, over welke de eerste Engelsche landverhuizers de kolonie van Virginie inkwamen, zullen hooren.

De goedgunstige lezer gelieve mij thans te volgen naar de Noordergrens van den staat, alwaar eene algemeene troepenbeweging plaats heeft in de rigting van Harpers Ferry, welke plaats door 10.500 man der bondstroepen is bezet. Reeds in vorige brieven maakte ik melding van de oprigting van een kamp te Chambersbury in Pennsylvanie; de federale troepen zijn thans opgerukt naar de Virginische grens, dewijl de te Relaghouse gelegen hebbende troepen ook westwaarts zijn opgemaarscheerd. De aanwezigheid van het hoofd-leger der Vereenigde staten te Fairfax, op de Arlington hoogten en te Alexandrie snijdt den weg ter versterking der belegerde forten of de inname daarvan is dus slechts eene kwestie van tijd.

Wanneer wij af mogen gaan op de verzekeringen der aanvoerders uit het zuiden, dan zal eene magt van 50.000 man groote moeijelijkheid ondervinden om Harper's Ferry te nemen; de plaats is van nature zoo sterk en de verdediging zoo zeer vermeerderd door het opwerpen van uitspringende batterijen, dat het nemen van die plaats zeker geene gemakkelijke taak zal zijn. Het garnizoen is van allen toevoer afgesneden en het zou mij niet verwonderen of de militaire raadgevers van den president zullen de voorkeur geven aan eene uithongering van het garnizoen, liever dan welligt nutteloos eenige duizende menschenlevens opteofferen. Al de verschillende toebereidselen kunnen slechts voorbereidend worden genoemd, daar eene algemeene oprukking naar de hoofdstad van Virginie het hoofddoel is. De afgescheidenen hebben verklaard dat zij Richmond liever tot den grond zullen afbranden dan dat zij die stad in handen van het Noorden laten vallen; kan echter die plaats worden bemagtigd dan is het zeker dat het oude gebied weder bij de Unie wordt verbonden. Is Virginie weder eenmaal in de magt van het Noorden, dan volgen ook Noord-Carolina en Tennessee, en ongetwijfeld zouden de katoen voortbrengende staten weinig in der zelve belang handelen door nog langer het verzet te willen uithouden. Het zuiden bekent zelf dat alles van Richmond afhangt en daarom is dan ook op het Montgomerij Congres besloten om den zetel van het bestuur naar Montgomerij over te brengen. De 20.000 man onder den generaal Butler liggen op ongeveer 75 mijlen afstands van de hoofdstad van Virginie, de wegen liggen alle over hoog land; in den loop van een of twee weken kunnen zij de batterijen aan de boorden van de York-rivier hebben genomen en over water kunnen tot op 30 mijlen afstands van Richmond versterkingen worden aangevoerd. Het hoofd-leger aan de lijn van Fairfax en Alexandrie zal langzaam aan op Frederiksburg aanrukken, van welke plaats tot Richmond nog eenen marsch moet worden gemaakt van 50 mijlen; Richmond zal dus aan het Noorden en Oosten te gelijker tijd worden aangevallen.

Zooals ik vroeger aanmerkte zal de strijd plaats hebben om het bezit van de Virginische hoofdstad; het Noorden en zuiden verzamelen met den grootsten haast hunne krachten in dien staat. De bedoelingen van het Federale gouvernement zijn thans niet meer te betwijfelen. Door den postmeester-generaal is eene order uitgevaardigd waarbij in elke afgescheiden staat de Maildienst wordt gestaakt en de post-kontrakten *verklaard worden* als te zijn verjaard. Tennessee is hiervan uitgesloten op grond dat die staat zich nog niet als afgescheiden heeft verklaard; ik geloof echter dat de ware reden daarin ligt, dat de Unionisten daar dagelijks meer magt verkrijgen en spoedig de bovenhand zullen krijgen op de revolutionisten.

Onze bladen zijn gevuld met oproepingen tot aanvulling van goederen voor het militair departement; om eenig denkbeeld te vormen van de toebereidselen welke gemaakt worden kan de volgende opgave dienen van verschillende artikelen welke zijn uitbesteed: — Katoenen goederen van verschillende afmetingen, 1.118.000 yards; flanel in verschillende kleuren, 1.100.000 yards; diverse soorten laken, 415.000 yards; wollen sokken, 200.000 paar; enz. enz. Buiten dit worden er nog veldtenten, uitrustingen en andere kampementsbehoeften gevraagd, en toch maken deze verschillende artikelen slechts eene van de vele advertentien uit.

AMERIKA.

HARDE VOORWAARDEN VOOR DE AFGESCHEIDENEN.

De *Mobile register*, het onderstaande publicerende, beschouwt het als eene bespottelijke bluf; doch onze korrespondent zegt, dat de rebellen misschien zullen ondervinden dat het wezenlijk ernst is:

„VOORWAARDEN VOOR DEN VREDE.

Art. 1. Eene onvoorwaardelijke onderwerping aan het gouvernement der Vereenigde staten.

2. De uitlevering van honderd der hoofdverraders om te worden gehangen.

3. De namen van al diegenen welke zich verraderlijk jegens het gouvernement hebben gedragen moeten worden opgegeven, om die personen voor altijd eerloos te verklaren.

4. De eigendommen van de verraders worden allen verbeurd verklaard tot dekking der geleden schade.

5. De afgescheiden staten moeten al de oorlogskosten, enz. voldoen, ook moeten zij de gestolen goederen teruggeven of vergoeden.

6. De aan het Noorden verschuldigde sommen moeten worden voldaan, tevens moet schadeloosstelling worden gegeven voor alle mishandeling aan personen, voor verlies van tijd, leven en eigendommen.

7. De aanleidende oorzaak van onze moeijelijkheden moet uit den weg worden geruimd en dit kan alleen geschieden door eene ommiddelijke en onvoorwaardelijke afschaffing van de slavernij.

8. Wanneer de boven genoemde voorwaarden getrouw zullen zijn nagekomen zullen de zoo genaamde afgescheiden staten weder worden beschouwd als tot het gebied der Vereenigde staten te behooren.

Het bovenstaande is het minste waarmede zich een verontwaardigd volk zal tevreden stellen, beleedigd als het is door eene misdaad zonder voorbeeld. *(Herald.)*

SPOORWEG-BATTERIJ.

Een zoo vindingrijk ras als waartoe de Yankee behoort kan natuurlijk niet lang oorlogvoeren zonder ook op dat veld iets nieuws uittevinden. Wij hooren thans spreken van eene *spoorweg-batterij*, welke in eenen brief uit Philadelphia aldus wordt beschreven:

In het depot te Baltimore staat op het oogenblik een zeer wonderlijk, zonderling en ongetwijfeld verderf voortbrengend oorlogs-werktuig. Hetzelve is vervaardigd in de fabriek voor locomotieven van Matthew Baldwin en zoon te Philadelphia; de vervaardiging van dat werktuig was in den tijd van twee weken beëindigd. Buiten het établissement wist niemand in de stad er iets van totdat het werktuig naar het Baltimore-depôt werd overgebragt. Buiten den romp en de wielen is het geheel vervaardigd van best half duims ketelplaat ijzer en bestand tegen schoten uit de nieuwste en beste geweren op welken afstand ook gelost.

De geheele toestel heeft eene lengte van 65 en eene breedte van 9 voeten. De zijden zijn voorzien van schietgaten voor geweren, achter welke in het geheel 50 scherpschutters voorzien van de bekende minié-geweren kunnen worden geplaatst. Aan het eene einde staat een vier en twintig ponder á pivôt. Dit stuk wordt bediend door zes man en kan naar willekeur hooger of lager woorden gesteld. Aan de boorden van den wagen voor en op zijde van het stuk bevinden zich valpoorten van twee voeten vierkant. In den wagen kan eene kompagnie van zestig man plaats nemen.

Bij de beproeving werden op een afstand van twaalf ellen met zware bukskogels op den wagen geschoten, de kogels vielen plat neder en aan den wagen was niets te bespeuren. Het werktuig is bestemd om door een lokomotief te worden bewogen en het zal waarschijnlijk binnen twee of drie dagen in werking komen. Het is voornamelijk gebouwd met het doel om de veiligheid te verzekeren der werklieden, welke tusschen Havre de Grace en Baltimore bezig zijn met het bouwen van bruggen.

(Chronicle).

Zeetijdingen.

Brouwershaven. *Aangekomen.* 23 Junij. *Johanna & Geertruida*, Flens, van Banjoewangie; *J. C. Schotel*, van Beest Holle, van do. *Henriette Elisabeth Susanna*, Meyboom, van do., 24 do. *Delfshaven*, Schaap, van do., 25 do. *Erasmus*, van Heijningen, Banjoewangie., *Cornelis Anthony*, Reinders, van do.

Vertrokken. 14 Junij. *Hendr. Ido Ambacht*, Bijl, naar Batavia., 15 do *Anth. Petronella*, Voorendijk, naar do., 16 do. *Jeanette Cornelia*, Verhoeven, naar Samarang., 19 *Pieter Schoenmakers*, van Varelen, naar Batavia.

Zeilklaar. 25 Junij *Hendrika*, van Aalborg, naar Batavia., *Scheveningen*, van der Velde, naar do.

Hellevoetsluis. *Vertrokken.* 13 Junij. *Patr. Samhiri*, Lion, n. Batavia., 14 do. *Wilhelmina*, Detmers, n. Macassar.

Zeilklaar. 25 Junij *Argo*, v. Tentem, n. Batavia.

Texel. *Aang.* 9 Junij. *Gelderland*, Hellingman, v. Padang., *Minister Thorbecke*, v. Duin, v. Banjoew., 10 do. *Amsterdam*, Wiegmink, v. Banjoew., *Henr. Gerardus*, v. d. Zee, v. Banj., *Ollers*, Windhorst, v. Cheribon., 11 do. *Broedertrouw*, Rotgans, v. Banjoew., 18 do. *Cosmopoliet*, Westeninck, v. Batavia., 24 do. *Cornelia & Henriette*, de Veer, v. Banj.,

Vertrokken. 11 Junij. *Straat Baly*, de Jong, n. Batavia., 13 do. Z. M. t. *Apeldoorn*, Hugenholtz, n. do., *Den Elshout*, Akkerman, n do.

Zeilklaar. 25 Junij. *Elisabeth*, Snoek, n. Batavia.

Aangekomen Passagiers

Van Java:

Per *Johanna & Geertruida*, kapt. Flens: De heer Barth, met echtgenoote, 1 kind en eene Javaansche bediende; de heer J. C. Stoltenbach met echtgenoote.

Per *Cornelia & Henriette*, kapt. de Veer: De heer Ermelin, kapt. der genie

Vertrokken Passagiers

Naar Java:

Per *Argo*, kapt. van Tentem: De heer en mevr. J. M. Huijsdens met twee zonen; mejufvr. D. Koenen; mejufvrouwen ten Brummeler; de heer Ed. Chastel; de heer J. van Leeuwen en twee Jav. bedienden.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Flag*	*Naam van het Schip*	*den Gezagvoerder.*	*Grootte van 't schip in Lasten.*	*van waar gekomen.*	*wanneer gezeild.*	*welke plaats aangedaan.*	*werwaarts bestemd.*	*Agenten.*
Aug. 4	Ned. Ind.	St. Prins v. Oranje.	J. Prins.		Banjarm.		geen	Soerabaija.	Cores de Vries.
„ —	„ „	Juno.	W. Nicolais.		Pasoeroean.		„	„	J. F. van Leeuwen & Co.
„ —	„ „	Ataief.	S. A. b. A. Baäsin.		Banjarm		„	„	Gezagvoerders.
„ —	„	Peking.	H. Croese.		Melbourne.		„	„	Kopersmit & Co.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Flag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Celebes.	Reuvekamp Gille.	Nederland.	Fraser Eaton & Co.
„	Geertruida.	Sobels.	Onbepaald.	„ „ „ „
„	Stad-Zierikzee.	Klein.	Rotterdam.	B. Kopersmit & Co.
„	Vier Gezusters.	Bik.	„	„ „ „ „
„	Hendrina.	Pompe.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
„	Zeeploeg.	J. van Wijngarden.	Probolingo.	„ „ „
„	Helen Louisa.	Metzelaar.	Grissee.	Adam & Co.
Engelsche	Elise Goddard.	J. Gascoigne.	Australie.	P. Kervel & Co.
Nederlandsche	Oosterling Ingsoen.	Mohamat Taip.	Singapore.	„ „ „ „
„	Eersteling.	C. de Zeeuw Bagchus Wz.	Nederland.	J. F. van Leeuwen & Co.
„	Friesland.	Mispelblom Beijer.	„	Mathieu Ebbs Ruijs Co.
„	Baron van Polland van Rozendaal.	A. Hoogenstraten.	Ter bevrachting.	B. J. van Eck & Co.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16.— Nominaal.

WISSELKOERS @ *f* 99½ pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST

Maandag den 5den Augustus 1861.

's avonds te half zeven ure.

ZENDING BIDSTOND.

Nederlandsch en Maleisch

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ **LE ROY & CO** TE SOERABAYA.